

The Rule Breaking of the Government Officials at Prince of Songkla University

Sithisak Sombatyanuchit

M.P.A.(Public Administration), Lawyer

Rule and Law Office, Personnel Division, President's Office,
Prince of Songkla University

E-mail: sithisak.s@psu.ac.th

Abstract

This research aimed to study and compare the rule breaking of the government officials. Each group and the violation committed as well as the level of punishment divided by sex, age and education level. The research used the quantity research method. Data from disciplinary punishment documents. It was found that 49 people committed violations between 1992-1999. They were 14 academic staff, 2 academic supporting staff, 33 administrative supporting staff, 26 male officials and 23 female officials. The three largest violations committed were not devoting adequate time to the government. The three largest punishments were probation. Comparing each violation, it was found that the administration supporting staff committed the largest number of violations. Most punishments were not serious. Male officials received more punishment than female officials. Most violators were between 31-40 years old and their level of study was bachelor degree and lower.

Keywords: disciplinary of the government officials, Prince of Songkla University, rule breaking

การกระทำผิดวินัยของข้าราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สิทธิศักดิ์ สมบัติยานุชิต

พ.บ.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์), นิติกร

งานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: sithisak.s@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ แต่ละกรณีความผิดและระดับโทษที่ได้รับ แยกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาข้อมูลจากเอกสารการดำเนินการทางวินัย ผลการศึกษาพบว่า ระหว่างปี พ.ศ.2535-2542 มีข้าราชการทำผิดวินัย 49 ราย สาย ก 14 ราย สาย ข 2 ราย สาย ค 33 ราย เป็นเพศชาย 26 ราย เพศหญิง 23 ราย กรณีความผิด ที่ข้าราชการกระทำผิดมากที่สุดคือ ไม่อุทิสเวลาให้แก่ราชการ ระดับโทษที่ได้รับมากที่สุดคือ ภาคทัณฑ์ เมื่อเปรียบเทียบกรณีความผิดและระดับโทษแล้วพบว่า ข้าราชการ สาย ค กระทำผิดวินัยและถูกลงโทษมากที่สุด โทษส่วนใหญ่อยู่ในระดับไม่ร้ายแรง เพศชายกระทำผิดวินัยและถูกลงโทษมากกว่าเพศหญิง ผู้กระทำผิดและถูกลงโทษส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-40 ปี ระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา

คำสำคัญ: การกระทำผิด, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, วินัยข้าราชการ

บทนำ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีภาระงานด้านการเรียนการสอน เป็นสถานศึกษาวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุง และถ่ายทอดคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ มีวินัยข้าราชการเป็นกรอบควบคุม

ความประพฤติให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคนยึดถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้งานราชการบรรลุเป้าหมายตามภารกิจที่ได้วางไว้ และเป็นกรอบแนวทางให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงานเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของงานราชการ หากบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งสาย ก ข และ ค

ร่วมมือร่วมใจปฏิบัติตนอยู่ในกรอบแห่งระเบียบวินัยแล้ว มหาวิทยาลัยก็สามารถจัดการด้านการเรียนการสอน และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากเมื่อใดบุคลากรของมหาวิทยาลัยประพฤติปฏิบัติตนหย่อนยานในเรื่องระเบียบวินัยแล้ว ผลเสียที่บังเกิดขึ้นกับหน่วยงานก็จะตามมาทั้งเรื่องเวลา กำลังคน และงบประมาณจะต้องสูญเสียไปกับการเข้ามาจัดการแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งภาระที่จะต้องคัดเลือกคนดีเข้ามาทำงานใหม่แทนคนเดิมที่ออกจากงานไป ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานไม่มีประสิทธิภาพ และไม่บรรลุผลสำเร็จด้านการเรียนการสอนตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ อีกทั้งจะเป็นภาระสำคัญของผู้บริหารที่จะต้องเข้ามาสร้างสรรค์และพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีวินัยตลอดจนป้องปรามมิให้มีการกระทำผิดวินัย และจะต้องเข้ามาดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยทันทีเมื่อทราบข้อมูลว่ามีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้น ดังนั้นการได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนข้าราชการที่กระทำผิดวินัยแต่ละกรณีความผิดและระดับโทษที่ได้รับดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบข้าราชการสาย ก ข และ ค ที่กระทำผิดวินัยแต่ละกรณีความผิด แยกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบข้าราชการสาย ก ข และ ค ที่ได้รับโทษระดับต่าง ๆ แยกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่องการกระทำผิดวินัยของข้าราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะผู้ที่เป็ข้าราชการของมหาวิทยาลัย โดยไม่รวมถึงลูกจ้างและการพิจารณาโทษถึงที่สุดแล้วระหว่างปี 2535-2542

นิยามศัพท์

การกระทำผิดวินัย หมายถึง การประพฤติหรือปฏิบัติของข้าราชการที่แสดงออกมาฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

กรณีความผิดทางวินัย หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาขัดกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 มาตรา 81-96

- มาตรา 81 ไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- มาตรา 82 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
- มาตรา 83 ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี
- มาตรา 84 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ
- มาตรา 85 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบมติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล
- มาตรา 86 ไม่สนใจรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ
- มาตรา 87 ไม่รักษาความลับของทางราชการ
- มาตรา 88 ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- มาตรา 89 ปฏิบัติราชการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- มาตรา 90 รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- มาตรา 91 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
- มาตรา 92 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
- มาตรา 93 ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- มาตรา 94 ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม และไม่ให้การสงเคราะห์ แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
- มาตรา 95 กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเป็นธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์

มาตรา 96 เป็นกรรมการผู้จัดการหรือดำรง

ตำแหน่งอื่นได้อันคล้ายคลึงกัน

มาตรา 97 ไม่วางตนเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา 98 กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติ
ชั่ว

ระดับโทษทางวินัย หมายถึง ความหนักเบาของ
โทษทางวินัยที่ข้าราชการได้รับเมื่อกระทำผิดวินัยตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535
มี 2 ระดับคือ

- ไม่ร้ายแรง ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลด
ขั้นเงินเดือน

- ร้ายแรง ได้แก่ ปลดออก ไล่ออก

กลุ่มข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการสาย ก ข
และ ค ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- ข้าราชการสาย ก หมายถึง ข้าราชการที่มีหน้าที่
สอนวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ได้แก่ ศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์

- ข้าราชการสาย ข หมายถึง ข้าราชการที่มีหน้าที่
ให้บริการทางวิชาการ เช่น แพทย์ พยาบาล นักวิจัย
นักวิชาการศึกษา เป็นต้น

- ข้าราชการสาย ค หมายถึง ข้าราชการที่มี

หน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร และธุรการ เช่น ผู้อำนวยการ
กอง เลขาธิการคณะ เจ้าหน้าที่บุคคล เจ้าหน้าที่บริหาร
งานทั่วไป เป็นต้น

วิธีการวิจัย

ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาข้อมูลจาก
เอกสารสำนวนการสอบสวนและคำสั่งลงโทษทางวินัย
ของข้าราชการที่เก็บรักษาไว้ที่งานวินัยและนิติการ กอง
การเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งการ
พิจารณาโทษถึงที่สุดแล้ว สำหรับประชากรและกลุ่ม
ตัวอย่างใช้ประชากร ทั้งหมดของข้าราชการสาย ก ข
และ ค ที่กระทำผิดวินัยและถูกลงโทษในช่วงระหว่างปี
2535-2542 รวมจำนวนทั้งสิ้น 49 ราย จำแนกกรณี
ความผิดวินัย และระดับการลงโทษตามกลุ่มข้าราชการ
แยกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการของมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ทุกสาย กระทำผิดวินัยและถูกลงโทษทาง
วินัยระหว่างปี 2535-2542 จำนวนทั้งสิ้น 49 ราย ใน
ปี 2536 มีข้าราชการกระทำผิดวินัยและถูกลงโทษมาก

ตาราง 1 จำนวนผู้กระทำความผิดวินัยตั้งแต่ปี 2535-2542 จำแนกตามสายการปฏิบัติงาน

ปี	จำนวนผู้กระทำความผิดวินัย			รวม
	สาย ก	สาย ข	สาย ค	
2535	1	-	3	4
2536	1	-	9	10
2537	2	-	5	7
2538	1	-	3	4
2539	2	-	3	5
2540	2	2	5	9
2541	3	-	4	7
2542	2	-	1	3
รวม	14	2	33	49

ที่สุดจำนวน 10 ราย รองลงมาตามลำดับได้แก่ปี พ.ศ. 2540 จำนวน 9 ราย ปี 2537 และ 2541 จำนวน 7 ราย เท่ากัน ปี 2539 จำนวน 5 ราย ปี 2535 และ 2538 จำนวน 4 ราย เท่ากัน และในปี 2542 มีผู้กระทำผิดวินัยน้อยที่สุดจำนวน 3 ราย จำนวนผู้กระทำผิดแยกตามสายได้ดังนี้ สาย ก จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 สาย ข จำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 4.08 และ สาย ค จำนวน 33 รายคิดเป็นร้อยละ 67.34 (ตาราง 1)

กรณีความผิด

กรณีความผิดโดยรวม

กรณีความผิดที่ข้าราชการของมหาวิทยาลัยทุกสายกระทำผิดวินัยมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่กรณี

- ไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ
- กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น การทุจริต ลักทรัพย์ ชู้สาว เป็นต้น
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

กรณีความผิดที่ข้าราชการของมหาวิทยาลัยทุกสายกระทำผิดวินัยน้อยรายมาก ได้แก่ กรณี

- ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
- ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ
- ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดสาหัส
- ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

- ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีและไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

- กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเป็นธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์

กรณีความผิดที่ข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกสายไม่กระทำผิดวินัยเลย ได้แก่ กรณี

- ไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ มติ คณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล

- ไม่สนใจรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ

- ไม่รักษาความลับของทางราชการ
- ปฏิบัติราชการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม และไม่ให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
- เป็นกรรมการผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน

- ไม่วางตนเป็นกลางทางการเมือง

กรณีความผิดแยกตามกลุ่มข้าราชการ

ข้าราชการสาย ค กระทำผิดวินัยโดยรวมมากที่สุดจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.34 รองลงมาได้แก่ข้าราชการสาย ก จำนวน 14 รายคิดเป็นร้อยละ 28.57 และข้าราชการสาย ข จำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 4.08

กรณีความผิดที่ข้าราชการสาย ก กระทำผิดวินัยมากที่สุด ได้แก่ กรณีไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณข้าราชการและกรณีกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดสาหัสเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

กรณีความผิดที่ข้าราชการสาย ข กระทำผิดวินัยมากที่สุด ได้แก่กรณี ไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว

กรณีความผิดที่ข้าราชการสาย ค กระทำผิดวินัยมากที่สุด ได้แก่กรณี ไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ รองลงมาได้แก่กรณีกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว (ตาราง 2)

กรณีความผิดแยกตามเพศ

ในจำนวนผู้กระทำผิดวินัยระหว่างปี 2535-2542 ซึ่งมีทั้งสิ้น 49 รายนั้น เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงแยกเป็นเพศชาย 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.06 เป็นเพศหญิง 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.94

ข้าราชการเพศหญิงสาย ค กระทำผิดวินัยทุกกรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่เพศชายสาย ค และเพศชายสาย ก

กรณีความผิดที่ข้าราชการเพศหญิงสาย ค กระทำผิดวินัยมากที่สุด ได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ รองลงมาได้แก่ กรณี กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว

กรณีความผิดแยกตามอายุ

ข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี กระทำผิดวินัยโดยรวมมากที่สุดจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.18 รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ อายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.45 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.33 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.04

อายุระหว่าง 31-40 ปี กระทำผิดวินัยกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด

อายุระหว่าง 18-30 ปี กระทำผิดวินัยกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด

อายุระหว่าง 41-50 ปี กระทำผิดวินัยกรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมและกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด

อายุระหว่าง 51-60 ปี กระทำผิดวินัยกรณีไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมและจรรยาบรรณข้าราชการเพียงรายเดียว

กรณีความผิดแยกตามระดับการศึกษา

ข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา กระทำผิดวินัยรวมทั้งสิ้น 34 รายคิดเป็นร้อยละ 69.39 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป กระทำผิดวินัยรวมทั้งสิ้น 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.61

กรณีความผิดที่ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป กระทำผิดวินัยมากที่สุดได้แก่ กรณีกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบ แบบธรรมเนียม และจรรยาบรรณข้าราชการ รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ

ระดับโทษ

ข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกสายกระทำผิดวินัยและถูกลงโทษภาคทัณฑ์มากที่สุด 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.74 รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ตัดเงินเดือน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.49 ไล่ออก 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.41 ปลดออก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.20 และลดขั้นเงินเดือน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.16

ระดับโทษแยกตามกลุ่มข้าราชการ

ข้าราชการสาย ค ถูกลงโทษทางวินัยโดยรวมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ข้าราชการ สาย ก และสาย ข ตามลำดับ

ข้าราชการสาย ค ถูกลงโทษทุกระดับมากที่สุด ยกเว้นโทษระดับลดขั้นเงินเดือนที่ถูกลงโทษเท่ากับสาย ก

ข้าราชการสาย ก ถูกลงโทษทุกระดับรองลงมา จากข้าราชการสาย ค ยกเว้นโทษระดับลดขั้นเงินเดือนที่ถูกลงโทษเท่ากับข้าราชการสาย ค และโทษระดับปลดออกที่ถูกลงโทษเท่ากับข้าราชการสาย ข

ข้าราชการสาย ข ถูกลงโทษทุกระดับน้อยที่สุด ยกเว้นโทษระดับปลดออกที่ถูกลงโทษเท่ากับข้าราชการสาย ก และโทษในระดับลดขั้นเงินเดือน และไล่ออก ข้าราชการสาย ข ไม่ได้รับโทษในระดับนี้เลย

ระดับโทษแยกตามเพศ

ข้าราชการเพศชาย ถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าเพศหญิง โดยแยกเป็นเพศชาย 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.06 เป็นเพศหญิง 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.94

ภาคทัณฑ์ ข้าราชการเพศชายถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าเพศหญิง

ตัดเงินเดือน ข้าราชการเพศชายถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าเพศหญิง

ลดขั้นเงินเดือน ข้าราชการเพศชายถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าเพศหญิง

ปลดออก ข้าราชการเพศหญิงถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าเพศชาย

ไล่ออก ข้าราชการเพศหญิงถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าเพศชาย

ระดับโทษแยกตามอายุ

ข้าราชการอายุระหว่าง 31-40 ปี ถูกลงโทษทางวินัยมากที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.18 รองลงมาตามลำดับได้แก่ อายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.45 และอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.33 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.04

ภาคทัณฑ์ ข้าราชการสาย ค ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ได้รับโทษภาคทัณฑ์มากที่สุด

ตาราง 3 จำนวนข้าราชการสาย ก ข และ ค ที่กระทำผิดวินัยแต่ละกรณีความผิด จำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา

กรณีความผิด ตามมาตรา ต่างๆ	ชาย		หญิง		18-30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		51-60 ปี		ตั้งแต่ปริญญาตรี ลงมา		สูงกว่าปริญญาตรี ขึ้นไป															
	ก	ข	ก	ข	ก	ข	ก	ข	ก	ข	ก	ข	ก	ข	ก	ข														
81	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
82	1	2	3	-	-	-	1	-	2	-	-	-	2	2	1	-														
83	1	2	3	-	-	-	1	2	-	-	-	-	2	2	1	-														
84	1	1	2	1	-	1	1	-	1	-	-	-	-	-	2	1														
85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
86	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
87	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
88	1	3	4	-	-	-	4	1	-	1	-	-	4	4	1	-														
89	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
91	2	-	2	1	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	3														
92	1	6	7	1	12	13	1	1	1	1	1	1	18	20	-	-														
93	1	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1														
94	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
95	1	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-														
96	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
97	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-														
98	2	1	3	1	6	7	1	1	2	-	-	-	6	6	3	1														
รวมทั้งสิ้น	11	14	26	3	19	23	2	1	8	11	6	1	22	29	5	3	8	1	1	1	1	15								
ร้อยละ	22.	2.	28.	53.	6.	2.	38.	46.	4.	2.	16.	22.	2.	44.	59.	10.	-	6.	16.	2.	-	-	2.	65.	69.	26.	2.	2.	30.	
	45	04	57	06	12	04	77	94	08	0	33	45	24	04	9	19	21	12	33	04			04	04	31	39	53	04	04	61

ตาราง 4 จำนวนข้าราชการสาย ก ข และ ค ที่ถูกลงโทษตั้งแต่ปี 2535-2542 จำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา

ระดับโทษ	เพศ			อายุ												วุฒิการศึกษา														
	ชาย			หญิง			18-30 ปี				31-40 ปี				41-50 ปี				51-60 ปี				ต่ำกว่าปริญญาตรีขึ้นไป							
	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม	ก	ข	รวม						
	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม	ค	ข	รวม						
ภาคทัณฑ์	4	-	6	10	1	-	7	8	1	-	2	3	3	-	11	14	1	-	1	-	-	-	-	-	12	12	5	-	1	6
ตัดเงินเดือน	3	-	5	8	2	1	4	1	1	1	3	1	-	4	5	2	-	1	3	1	-	1	1	1	6	8	4	-	4	
ลดขั้นเงินเดือน	2	-	1	3	-	-	1	1	-	-	1	3	-	1	3	-	-	1	1	-	-	-	-	2	2	2	2	-	2	
ปลดออก	1	1	-	2	-	-	3	3	-	-	3	3	-	1	1	1	-	1	1	-	-	-	-	3	3	3	1	1	2	
ไล่ออก	1	-	2	3	-	-	7	7	-	-	2	2	-	6	6	1	-	2	2	-	-	-	-	9	9	1	-	1		
รวมทั้งสิ้น	11	1	14	26	3	1	19	23	2	1	8	11	6	1	22	29	5	-	3	8	1	-	1	1	32	34	13	1	15	
ร้อยละ	22	2.	28.	53.	6.	2.	38.	46.	4.	2.	16.	22.	12.	2.	44.	59.	10.	-	6.	16.	2.	-	2.	2.	65.	69	26	2.	30.	
	.45	04	57	06	12	04	78	94	08	04	33	24	45	05	89	18	21		12	33	04		04	04	31	39	53	04	04	61

ตัดเงินเดือน	ข้าราชการสาย ค ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด
ลดขั้นเงินเดือน	ข้าราชการสาย ก ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนมากที่สุด
ปลดออก	ข้าราชการสาย ค ที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี ได้รับโทษปลดออกมากที่สุด
ไล่ออก	ข้าราชการสาย ค ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ได้รับโทษไล่ออกมากที่สุด

ระดับโทษแยกตามระดับการศึกษา

ข้าราชการระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา ถูกลงโทษทางวินัย 34 ราย มีข้าราชการระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไปถูกลงโทษทางวินัย 15 ราย

ภาคทัณฑ์	ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา ถูกลงโทษทางวินัยมากที่สุด
ตัดเงินเดือน	ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา ถูกลงโทษทางวินัยมากที่สุด
ลดขั้นเงินเดือน	ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา ถูกลงโทษทางวินัยมากที่สุด
ปลดออก	ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา ถูกลงโทษทางวินัยมากที่สุด
ไล่ออก	ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา ถูกลงโทษทางวินัยมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สาย ค กระทำผิดวินัยโดยรวมมากที่สุด มากกว่า สาย ก และ ข ซึ่งมีสาเหตุมาจากลักษณะงานที่ทำเป็นงานประจำ มีการเคร่งครัดในเรื่องเวลาการทำงานมากเกินไป ไม่มีความยืดหยุ่น ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความกดดัน และเบื่อหน่าย หรือต้อง

ทำงานภายใต้คำสั่งหรือการควบคุมหรือกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดเกินไป ทำให้เกิดความขัดแย้งได้ง่าย จึงหาทางออกโดยไม่มาทำงาน และเกิดจากต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เคร่งครัดจนเกินไป ซึ่งต่างจากข้าราชการสาย ก จะไม่มีการเข้มงวดในการมาลงเวลาปฏิบัติงาน และลักษณะงานค่อนข้างจะมีอิสระไม่อยู่ภายใต้การควบคุมกำกับติดตามอย่างใกล้ชิดของผู้บังคับบัญชามากนัก และสาเหตุอีกประการหนึ่งเกิดจากการที่มีจำนวนข้าราชการ สาย ค มากกว่าสายอื่น นอกจากนี้ยังพบว่า ข้าราชการสาย ค กระทำผิดวินัยกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด ซึ่งมีสาเหตุมาจากการไม่รู้จักอดออม ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ทำให้รายได้ไม่พอกับรายจ่าย จึงก่อปัญหาหนี้สินตามมา เมื่อเกิดปัญหาแล้วแก้ไขไม่ได้ ทำให้ไม่ยอมมาทำงานเพราะต้องการหลบหน้าเจ้าหน้าที่ ทำให้ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รองลงมาได้แก่ กรณีกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ทั้งนี้ มีสาเหตุมาจากโอกาสต่าง ๆ ล่อใจ ไม่อดทนอดกลั้นต่อกิเลส ทำให้ต้องประพฤติชั่ว เช่น ทำ การทุจริต ลักทรัพย์ ชู้สาว

2. ข้าราชการเพศชาย กระทำผิดวินัยมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดวินัยเหล่านี้ได้รับโทษในระดับวินัยไม่ร้ายแรงเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยนี้จะสอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนา ชนะดี (2521, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความผิดทางวินัยของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2515-2519 พบว่าข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาที่กระทำผิดวินัยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศรี อินทราชิต (2529, 102-103) ได้ศึกษาความผิดทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยระหว่าง พ.ศ. 2522-2527 พบว่าข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเพศชายกระทำผิด และได้รับโทษทางวินัยมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากกรอบระเบียบหรือปลุกฝังค่านิยมทางความคิดมาแต่เล็ก ๆ ที่บิดามารดามักจะอบรมเลี้ยงดูผู้หญิงเข้มงวดกว่าผู้ชาย โดยถือว่าเพศชายเป็นเพศที่เข้มแข็งเป็นผู้นำกล้าคิดกล้าทำ จึงมีโอกาสกระทำผิดวินัยมากกว่าเพศหญิง

ข้าราชการทุกสายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี กระทำผิดวินัยมากที่สุด และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเหล่านี้

จะได้รับโทษในระดับไม่ร้ายแรงมากที่สุดเช่นเดียวกัน มีสาเหตุมาจากช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาประสบการณ์ในการทำงานมาระยะหนึ่งจึงเคยชินไม่ตื่นตัวหรือเกรงกลัวต่อการกระทำผิดและถูกลงโทษ และช่วงวัยดังกล่าวอยู่ในช่วงทำงานกล้าได้กล้าเสีย ไม่กลัวความผิดพลาด ต่างกับคนที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ ๆ ที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่เพิ่งบรรจุเข้าทำงาน ยังไม่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในการทำงานต้องพึ่งพาผู้อื่นหรือสอบถามผู้รู้ โอกาสผิดพลาดและทำงานฝ่าฝืนกฎระเบียบยังมีน้อย ส่วนข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และ 51-60 ปี จะกระทำผิดวินัยค่อนข้างน้อย เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ขึ้น เป็นผู้อาวุโสอยู่ในระยะสร้างชื่อเสียงหรือมีชื่อเสียงในทางสังคมและสร้างผลงานเพื่อเลื่อนระดับตำแหน่งสูงขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน จึงไม่กล้าที่จะทำงานฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ

ข้าราชการทุกสายที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา กระทำผิดวินัยมากกว่าข้าราชการที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป และโทษที่ได้รับส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ไม่ร้ายแรงมากที่สุด ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบของทางราชการ นอกจากนี้ ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีอาจมีความคิดรอบคอบ ยึดหลักการและมีเหตุผลมากกว่า อีกทั้งข้าราชการกลุ่มนี้อาจกลัวเสียชื่อเสียงทางสังคมตลอดจนศักดิ์ศรีของตนที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมา จึงเกรงกลัวการกระทำผิดมากกว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีลงมา

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนเข้าปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยควรจัดปฐมนิเทศเพื่อให้ผู้เข้าทำงานใหม่ของมหาวิทยาลัยได้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องวินัยและการรักษาวินัยอย่างทั่วถึงซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันตัวข้าราชการสามารถช่วยลดปัญหาการกระทำผิดวินัยได้ทางหนึ่ง นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมหรือทบทวนความรู้เกี่ยวกับวินัยข้าราชการเป็นระยะเพื่อให้เกิดความเข้าใจให้ตระหนักถึงโทษที่ได้รับ

2. จากการศึกษาพบว่าข้าราชการสาย ก ของมหาวิทยาลัยกระทำผิดวินัย และถูกลงโทษทางวินัยมาก

ที่สุด มากกว่าข้าราชการสาย ก และ ข จึงเสนอแนะให้ผู้บังคับบัญชาเอาใจใส่ดูแลข้าราชการสาย ค ให้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยควรสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา หมั่นสอบถามสารทุกข์สุกและช่วยเหลือตามสมควรทั้งจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่วางใจ เป็นที่พึ่งพาปรับทุกข์ทั้งปัญหาส่วนตัว ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งวิธีการดังกล่าวสามารถแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่ง

3. ปัญหาทางเศรษฐกิจปัจจุบัน มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของข้าราชการค่อนข้างสูง รัฐบาลควรจะได้ปรับปรุงระดับเงินเดือนข้าราชการให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน และในส่วนของมหาวิทยาลัยควรจัดสวัสดิการด้านต่างๆให้แก่บุคลากร เช่น สวัสดิการบ้านพัก สวัสดิการสินค้าราคาถูกให้แก่บุคลากรเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ข้าราชการที่มีฐานะยากจน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมแรงจูงใจให้ข้าราชการรู้จักประหยัดอดออมและเสนอแนะแนวทางสร้างอาชีพเสริมรายได้เพื่อให้ข้าราชการช่วยเหลือตัวเองอีกทางหนึ่งด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ประวีณ ฦ นคร. (2528). การรักษาวินัยข้าราชการสำหรับผู้บังคับบัญชา. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. (2528). แนวทางสร้างวินัยข้าราชการ. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- ปราโมทย์ โชติมงคล. (2530). เอกสารประกอบคำบรรยายในการสัมมนาคุณนิตกร สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ระหว่างวันที่ 16-17 กรกฎาคม 2530 ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนัส หันนาคินทร์. (2526). การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน. โครงการตำรา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- พัฒน ชนะดี. (2521). ความผิดทางวินัยของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2515-2519. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- กัญญา สาธ. (2517). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- ภัทรศักดิ์ เทพพร. (2540). การกระทำผิดวินัยของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติในภาคใต้ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2536. ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. (สำเนา)
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2532). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2522). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2522. 96, 61, 25 เมษายน 2522.
- _____. (2535). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535. 109, 31, 31 มีนาคม 2535.
- วิจิตร วรุตบางกูร และสุพิชญา อีระกุล. (2521). การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. สมุทรปราการ: กนิษฐการพิมพ์และการโฆษณา.
- สมชาย แสงสุวรรณ. (2538). วินัยในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศรี อินทรชิต. (2529). การศึกษาความผิดทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ระหว่าง พ.ศ. 2522-2527. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒสงขลา. (สำเนา)
- สมาน รังสิโยกฤษฎ์. (2526). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- สำนักงาน ก.พ. (2523). คู่มือปฏิบัติงานบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.
- _____. เอกสารประกอบการสัมมนาผู้บริหารระดับอธิบดีและรองอธิบดี ระหว่างวันที่ 24-25 กันยายน 2531 ที่จังหวัดชลบุรี.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Kingsbury, Joseph Bush. (1957). *Personnel Administration for Thai Students*. Bangkok, Institute of Public Administration, Thammasat University.